

تحلیل جامعه شناختی شاخص‌های سلامت اجتماعی و ارتباط آن با امید به آینده

(مورد مطالعه: شهروندان کلانشهر اهواز)

پویا طوافی^{۱*}، جمشید سروری^۲^۱ دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی دانشگاه شهید چمران اهواز. ایران (نویسنده مسئول)^۲ عضو هیأت علمی دانشگاه فرهنگیان همدان. ایران

چکیده

پژوهش حاضر باهدف مطالعه و تحلیل جامعه‌شناختی میزان شاخص‌های سلامت اجتماعی و رابطه آن‌ها با میزان امید به آینده در بین شهروندان کلان شهر اهواز انجام شده است. چارچوب نظری پژوهش از نظریه امید اسنایدر و نظریه سلامت اجتماعی کییز بهره برده است. مقاله به روش پیمایشی و با استفاده از تکنیک پرسشنامه به اجرا درآمده است. جامعه آماری شامل کلیه شهروندان ۱۸-۵۴ سال (اعم از زن و مرد) ساکن در شهر اهواز است. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران برابر با ۳۸۴ و نمونه‌ها به شیوه نمونه‌گیری خوشه‌ای چندمرحله‌ای و تصادفی ساده انتخاب شده‌اند. نتایج توصیفی نشان می‌دهد که شهروندان در سطح متوسط بالا (۳۸/۴۷ درصد) از امید به آینده و در سطح کمی پایین‌تر از متوسط (۹۷/۱۱ درصد) از شاخص سلامت اجتماعی برخوردارند. نتایج آزمون همبستگی نشان از ارتباط معنادار میان شاخص سلامت اجتماعی و امید به آینده دارد. ضمناً ارتباط میان هر ۵ مؤلفه سلامت اجتماعی (انسجام اجتماعی، پذیرش اجتماعی، مشارکت اجتماعی، انطباق اجتماعی و شکوفایی اجتماعی) با امید به آینده نیز تأیید شده است. نتایج رگرسیونی حاکی از آن است که از بین متغیرهای مستقل، مؤلفه مشارکت اجتماعی با مقدار بتای ۰/۳۹۵ و مؤلفه پذیرش اجتماعی با مقدار بتای ۰/۲۴۶ بیش‌ترین سهم را در تبیین متغیر وابسته امید به آینده داشته‌اند. همچنین معادله پیش‌بینی میزان امید به آینده می‌تواند ۲۹/۵ درصد از واریانس متغیر وابسته امید به آینده را تبیین کند.

واژه‌های کلیدی: امید به آینده، سلامت اجتماعی، انسجام اجتماعی، پذیرش اجتماعی، مشارکت اجتماعی